

Като го моли да му изпрати списък с имената и събраната сума от абонатите, Ив. Мънзов пише в заключение: "Имам пълно убеждение, че вий ще се постарайте с най-голяма деятелност в предприятието на "Тъпана". "Името на Р. Атанасов фигурира и сред предплатилите абонамента за в. "Balcanul", редактиран от К. Цанков през 1875 г.²⁴

Рафаил Атанасов подкрепя и идеята за създаване на Българско книжовно дружество през 1869 г. Свидетелство за това е фактът, че той е вписан на 13 май с.г. в книгата - кондика на БКД сред записалите се в Букурещ спомоществователи, като е обещал дарение от 40 франка за две години.²⁵ Значителна сума дарява и за училището в Галац през 1872 г., като внася 80 франка, докато повечето от подарените други суми не надхвърлят 40 франка.²⁶

Оживената кореспонденция между Р. Атанасов и П. Хитов през 70-те години на XIX в. е убедително доказателство, че и сега галацкият родолюбец продължавал да бъде един от най-близките и доверени сътрудници на прочутия войвода. Чрез тази писмовна връзка двамата сливенски патриоти се информирали взаимно за състоянието на националноосвободителното движение и най-важните въпроси, пред които то било изправено, обсъждали поведението на отделни дейци, излагали мнението си по вървежа на народните дела, както и за пречките, и успехите му. Те обменяли също сведения за преминаващите през Галац участници в освободителното движение и за подкрепата, която им указва Р. Атанасов, разисквали политиката на съседните държави и т.н.

Така например в писмото си от 28 юли 1873 г., като засяга политиката на Сърбия, Р. Атанасов пише: "Колкото за тамошната политика, то никой пат нема да е полезна за нас, защото доста опити имама и в днешните обстоятелства, дето тий требаше совсем другояче да земат работите, а то напротив. Както и да е, секи гледа да драпа ваглена на своята пита, затова ний българите треба да сме умни и да не чуваме на секиго що говори, защото във секи народ ни можи сички да имат една идея, като и ний сами ни сме в една идея сички... Като е тъй,... то друго нищо не остава освен да се марда по малко, доколкото е възможно, докато оздрее работата."²⁷ Както се вижда и в случая, Р. Атанасов изразява загрижеността си за българските интереси и апелира да се проявява осторожност към действията на сръбското правителство и в същото време проявява толерантност към възгледите на другите.

В писмото си пък от 27 септември с.г. Р. Атанасов уведомява войводата какво съдействие е оказал на изпратените до него 4 дейци, между които и Сава Катрафилов: ходатайствал е пред руския консул в Галац да им се издадат паспорти, снабдил ги е с допълнителни средства и др.²⁸

Гледището си за вървежа на народните дела и изискванията, които пределява към личностните качества на участниците в националноосвободителното движение, Р. Атанасов излага твърде пространно и в едно ненапълно запазено негово писмо, писано вероятно през пролетта на 1875 г. Според Д. Т. Страшимиров то е било адресирано до Ив. Сапунов в Белград.²⁹ Като дава израз на разочарованието